

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ J. E. Purkyně Libochovice

1. Při pátrání v historii Libochovic a okolí jsme se dozvěděli o nešťastném osudu místních obyvatel židovského původu.

Získali jsme kontakt na paní Jaroslavu Starou, které je 84 let a v současné době žije v místním domově důchodců. Vyprávěla nám o odsunu židovských občanů, kteří byli vystěhováni 22. února 1942 do vzniklého ghetta v Terezíně.

35:50 – 36:37

„Měla spolužáky, kteří byli židovského původu a byla jsem svědkem odsunu libochovických Židů tady z toho z té zastávky jak je železniční, protože jsme jeli k té babičce na Pátek na návštěvu v neděli, teď tam přijdeme no a to já nevěděla, která bije že jo, to potom teprve jsem rozum brala a rodiče mi řekli a tam vám bylo jako tak bílo bílo byli tam v bílých prostěradlech zavázaný rance, protože gestapo zakázalo Židům kufry tam byli rance tam měli to co si brali s sebou a tam čekali na vlak od Loun, aby je odvezl do Terezína.“

2. Mezi odsunutými obyvateli byli i její kamarádi a další známí.

36:39 – 36:45

„Jo a tam byl Ruda Štern, s tím jsem chodila do školy, Herbert Štern ten chodil vejš ten byl starší.“

36:55 - 37:13

„Teď jsem je tam viděla, teď říkám, tati, kam jedou, já si to pamatuju jako dneska. Protože mě bylo divný, že tam prostě jsou tyhle lidi a říkám a tati, kam oni jedou, a pamatuju si, že to bylo po veliké době, když tatínek řekl, oni teď budou bydlet jinde. „

38:12 – 38:24

„Bylo to takový, já jsem tomu nerozuměla, ale moje maminka začala plakat, takže tatínek nás sbalil, protože kdyby jí někdo viděl tak z toho měla polízanici, že lituje Židy.“

4. Toto všechno ji vedlo k tomu, že hned po válce navštívila Terezín.

38:35 – 38:54

„Já jsem hned po osvobození v 46. roce s kamarádkou jsme hned do toho Terezína jely. Já jsem byla na malé pevnosti se podívat, jak to tam vypadalo, kde se popravovalo, kde bydleli ti Židi. To jsem všechno prošla. Mě to strašně zajímalo.“

5. Po změně režimu se podílela na vzniku Společnosti pro obnovu židovského hřbitova, který několik desítek let chátral, zajímal ji osud libochovických Židů, a tak začala spolupracovat s Památníkem Terezín.

39:12 – 39:18

„Udělalí jsme takovou společnost pro obnovu židovského hřbitova. Na tom měla podíl taky základní škola.“

43:54- 44:21

„Sto procentně všechno bylo vypleto. Byly obnovené náhrobky. Opravdu na tom měli podíl veliký. A já jelikož už jsem nebyla na manuální práci, tak jsem tam nemohla chodit pomáhat. Tak jsem přiložila ruku do díla alespoň v tom bádání.“

6. Paní Stará posílala žádosti o příspěvky na židovské obce. Ozvala se paní Johana Zimmermanová z Mnichova, která měla židovské předky v Libochovicích, a proto spolku přispěla.

Společně s obnovou hřbitova se začala konat „Vzpomínková odpoledne na židovské obyvatelstvo“ na místě bývalé synagogy. Je zvykem každé jaro na tyto občany zavzpomínat.....

41:18 – 41:25

„A pak se četlo všech padesát těch jmen, který tam zůstali. V únoru je odvezli odtud....“

41:32 – 41:37

„a v dubnu už byli všichni mrtví. Tak to bylo.“